

ΕΤΟΣ 62ον

26 Ιανουαρίου 2014

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 4 (3165)

ΜΕΤΑΝΟΙΑ ΣΤΗΝ ΠΡΑΞΗ

Στή σημερινή ευαγγελική περικοπή δίνεται αγαπητοί αδελφοί, ένα μάθημα βαθιάς, «καρδιακής» μετάνοιας σέ ὄλους. Τοῦτο σημαίνει ἀποκοπή ριζική ἐφάρματων συνηθειῶν πού βασανίζουν κάποιον καί τούς γύρω του καί ταυτόχρονα ἀπόφαση νά ἀγωνιστεῖ γιά νά μὴν ὑποπέσει πάλη στά ἴδια σφάλματα.

Ὁ Ζακχαῖος ἦταν ἀρχιτελώνης, κάτι θά ἴλεγε κανεῖς σάν προϊστάμενος τῶν ἐφοριακῶν τῆς ἐποχῆς, φημισμένος καί ταυτόχρονα κακόφημος λόγῳ πολλῶν οικονομικῶν ἀτασθαλιῶν καί καταχρήσεων. Εἶχε ὁμως ἀκούσει γιά τόν Ἰησοῦ καί ἐπιθυμοῦσε βαθιά νά τόν γνωρίσει. Ἦθελε προσωπική σχέση μαζί Του. Γι' αὐτό, ἀδιαφορώντας γιά τή γνώμη τοῦ πλήθους κάνει μιὰ κίνηση παιδιάστικη γιά τή θέση του, τήν ἡλικία του, τή φήμη του: ἀνεβαίνει πάνω σέ μία συκομουρία γιά νά μπορέσει νά Τόν δεῖ ἀνετότερα.

Ἡ ἔμπρακτη μετάνοια τοῦ Ζακχαίου

Ὁ Χριστός τόν ξεχωρίζει ἀπό τό πλήθος καί ἀπευθύνεται προσωπικά σέ αὐτόν. Τοῦ ἴλγει γρήγορα νά κατέβει γιατί ἐκείνη τήν ἡμέρα θά ἔπρεπε («δεῖ») νά μείνει σπιτί του, φιλοξενούμενος ἀπό αὐτόν. Γρήγορα ὁ Ζακχαῖος κατέβηκε καί Τόν ὑποδέχθηκε μέ πολλή χαρά. Ὅλοι ὅσοι εἶδαν τό περιστατικό ἄρχιζαν νά γογγύζουν κατακρίνοντας τόν Χριστό ὅτι ἐπισκέφθηκε κάποιον ἀμαρτωλό. Προφανῶς ὁ «ἀμαρτωλός βίος» τοῦ Ζακχαίου ἦταν τό προκάθυμμα τοῦ δικοῦ τους φθόνου.

Ὁ Ζακχαῖος δημόσια ἐκφράζει τή μετάνοιά του: τά μισά ἀπό τά ὑπάρχοντά του τά μοιράζει στούς φτωχοῦς καί σέ περίπτωση συκοφαντίας κάποιου ἀνθρώπου τοῦ δίνει τετραπλή ἀποζημίωση. Βλέπουμε δηλαδή ὅτι μέ τήν ἀπόφασή του αὐτή πού προέρχεται ἀπό τή μετανουμένη καρδιά του, χτυπάει καίρια τό πάθος πού τόν ταλανίζει περισσότερο: τή φιλαργυρία, ἡ ὁποία ἀποτελεῖ κυριολεκτικά νόσο ψυχῆς καί ἀπό τήν ὁποία «νόσησε», ὅπως ψάλλει ἡ Ἐκκλησία μας κατά τή Μεγάλη Ἑβδομάδα, ὁ Ἰούδας. Κατόπιν χτυπάει τήν κατάκρισιν

ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Λουκ. ιθ' 1-10)

Ἡ σωτηρία τοῦ ἀνθρώπου

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, διήρχετο ὁ Ἰησοῦς τὴν Ἱεριχὴν. Καὶ ἰδοὺ, ἀνὴρ ὀνόματι καλούμενος Ζακχαῖος· καὶ αὐτὸς ἦν ἀρχιτελώνης, καὶ οὗτος ἦν πλούσιος, καὶ ἐζήτει ἰδεῖν τὸν Ἰησοῦν τίς ἐστι, καὶ οὐκ ἠδύνατο ἀπὸ τοῦ ὄχλου, ὅτι τῇ ἡλικίᾳ μικρὸς ἦν. Καὶ προδραμῶν ἐμπροσθεν, ἀνέβη ἐπὶ σκομορέαν, ἵνα ἴδῃ αὐτόν, ὅτι δι' ἐκείνης ἡμελλε διέρχεσθαι. Καὶ ὡς ἦλθεν ἐπὶ τὸν τόπον, ἀναβλέψας ὁ Ἰησοῦς εἶδεν αὐτόν, καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν· Ζακχαῖε, σπεύσας κατέβηθι· σήμερον γὰρ ἐν τῷ οἴκῳ σου δεῖ με μέναι. Καὶ σπεύσας κατέβη, καὶ ὑπεδέξατο αὐτόν χαίρων. Καὶ ἰδόντες πάντες διεγόγγυζον, λέγοντες· ὅτι παρὰ ἁμαρτωλῶν ἀνδρὶ εἰσήλθε καταλῦσαι. Σταθεὶς δὲ Ζακχαῖος, εἶπε πρὸς τὸν Κύριον· ἰδοὺ, τὰ ἡμῖσι τῶν ὑπαρχόντων μου, Κύριε, δίδωμι τοῖς πτωχοῖς· καὶ εἴ τινός τι ἐσυκοφάνησα, ἀποδίδωμι τετραπλαῖον. Εἶπε δὲ πρὸς αὐτόν ὁ Ἰησοῦς· ὅτι σήμερον σωτηρία τῷ οἴκῳ τούτῳ ἐγένετο, καθότι καὶ αὐτὸς υἱὸς Ἀβραάμ ἐστιν. Ἦλθε γὰρ ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ζητῆσαι καὶ σῶσαι τὸ ἀπολωλός.

του στό πρόσωπο τῶν ἄλλων ἀνθρώπων. Καταλαλιά, κατάκριση καὶ συκοφαντία ἀποτελοῦν καταστάσεις παρόμοιες μέ ἐλαφρύτερη τὴν καταλαλιά καὶ βαρύτερη τὴ συκοφαντία. Μέ τό νά ζητήσει δημόσια συγνώμη γιά τό βαρύτερο, ἀποκαθιστᾷ καί τὰ λιγότερο σοβαρά.

Μιμητές τοῦ Ζακχαίου

Μιμητές τοῦ Ζακχαίου μπορεῖ νά γίνουν ὅλοι, οἱ καθοπροαίρετοι τουλάχιστον, ὅσοι πραγματικά διψοῦν γιά γνωριμία μέ τόν Χριστό καί παίρνουν στά σοβαρά τό ζήτημα τῆς σωτηρίας τους. Μέ τόν Χριστό σχετίζεται κανεῖς ὑπαρξιακά καί ὀλοσώματα, ὁμολογώντας Τον μέ τόν τρόπο ζωῆς του (μετάνοια) καί συμμετέχοντας στήν Εὐχαριστιακή Τράπεζα, σέ τρόπον ὥστε ἡ ζωή τοῦ Χριστοῦ νά φανερώνεται ὡς δική του ζωή, ὡς προσωπική του «περιπέτεια». Μέσα στό λιμάνι ὅμως τῆς Ἐκκλησίας, τίς δυσκολίες τῆς περιπέτειας τίς περνάει κανεῖς μαζί μέ τόν Χριστό καί αὐτό νοηματοδοτεῖ ὅλες τίς δυσκολίες, τὰ βάσανα, τίς ἀντιξοότητες, ἀλλὰ καί τόν σφοδρό πόλεμο ἀπό τόν ἑαυτό του, τὰ πάθη του καί τόν διάβολο πού θά συναντήσῃ. Ζητώντας μέσα στήν Ἐκκλησία τὴν ἀγκαλιά τοῦ Χριστοῦ συναντᾶμε δύο πληγωμένα καί ματωμένα χέρια νά ἀγκαλιάζουν ὄλους. Οἱ πληγές, οἱ τύποι τῶν ἡλίων, παραμένουν στό διηνεκές καί μᾶς καθιστοῦν ἀναπολόγητους, γιατί μᾶς δείχνουν τί ὑπέμεινε Ἐκεῖνος ἀπό ἀγάπη πρὸς τόν ἄνθρωπο. Εἶναι ὅμως ὄντως κρίσιμο ζήτημα τό τί ὑπέμεινε γιά τόν Χριστό ὁ καθένας ἀπό ἐμᾶς.

Σέ δένδρο ἀνέβηκε ὁ Ζακχαῖος ἀδιαφορώντας γιά τὴ γνώμη τοῦ κόσμου· σέ κάποιο ἄλλο δένδρο ὀφείλομε νά ἀνέβουμε ἐμεῖς, κι αὐτό δέν εἶναι ἄλλο ἀπό

Μετάφραση τῆς Εὐαγγελικῆς περικοπῆς

Ἐκεῖνον τὸν καιρὸν, ἐπερνοῦσε ὁ Ἰησοῦς διὰ μέσου τῆς πόλεως Ἰεριχώ. Ἐκεῖ ἦτο κάποιος πού ὠνομάζετο Ζακχαῖος· ἦτο ἀρχιτελώνης καὶ πλούσιος, καὶ ζητοῦσε νὰ ἰδῆ ποιὸς εἶναι ὁ Ἰησοῦς, ἀλλὰ δὲν μπορούσε ἀπὸ τὸ πλῆθος διότι ἦτο κοντός τὸ ἀνάστημα. Ἔτρεξε λοιπὸν ἐμπρὸς καὶ ἀνέβηκε ἐπάνω σὲ μιά μουριά, διὰ νὰ τὸν ἰδῆ, διότι ἀπὸ ἐκεῖ ἐπρόκειτο νὰ περάσῃ. Ὅταν ἔφθασε ὁ Ἰησοῦς εἰς τὸ μέρος αὐτό, ἐσέκωσε τὰ μάτια του καὶ τὸν εἶδε καὶ τοῦ εἶπε, «Ζακχαῖε, κατέβα γρήγορα, διότι πρέπει νὰ μείνω στὸ σπίτι σου σήμερα». Καὶ κατέβηκε γρήγορα καὶ τὸν ὑποδέχθηκε μὲ χαράν. Ὅταν εἶδαν αὐτό, ὅλοι παρεπονοῦντο καὶ ἔλεγαν, «Εἰς τὸ σπίτι ἀμαρτωλοῦ ἀνθρώπου πηγαίνει νὰ μείνῃ». Ὁ Ζακχαῖος ἐστάθηκε καὶ εἶπε εἰς τὸν Κύριον, «Τὸ ἡμισυ τῆς περιουσίας μου δίνω, Κύριε, εἰς τοὺς πτωχοὺς καὶ ἐάν μὲ δόλιον τρόπον ἐπιῆρα ἀπὸ κάποιον τίποτε, θά τοῦ τὸ ἀποδώσω τέσσερις φορές περισσότερον». Ὁ Ἰησοῦς τοῦ εἶπε, «Σήμερα ἔγινε σωτηρία σέ τοῦτο τὸ σπίτι, διότι καὶ ὁ ἄνθρωπος αὐτός εἶναι ἀπόγονος τοῦ Ἀβραάμ, καὶ ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἤλθε νὰ ἀναζητήσῃ καὶ νὰ σώσῃ τὸ ἀπολωλός».

(Ἐκ τῆς μεταφράσεως τῆς Καινῆς Διαθήκης τῶν ἀειμνήστων καθηγ. Β. Βέλλη, Ἀρχιμ. Εὐδ. Ἀντωνιάδου, Ἀμ. Ἀλιβιζάτου, Γερ. Κονιδάρη, Ἔκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ).

τὸν Τίμιο Σταυρό. Ὅσα κι ἂν εἶναι τὰ θραύσματα, τὰ τραύματα καὶ τὰ κλίσματα τῆς ὑπαρξῆς μας, μὴν πτοηθοῦμε καὶ ἄς τὰ ἀναρτήσουμε στὸ ἀγλαόκαρπο δένδρο τοῦ Σταυροῦ. Ἐκεῖ θά συναντήσουμε τὸ ἐσταυρωμένο σῶμα τοῦ Χριστοῦ. Ἄν κρατηθοῦμε δυνατά, ἡ συνανάστασή μας εἶναι βέβαιη, ἀπὸ τούτη κιόχλας τῆ ζωῆ.

Μέ τὸν νοῦ στήν καρδιά

Ὁ Χριστός παραγγέλλει στόν Ζακχαῖο νὰ κατέβει ἀπὸ τῆ συκομουριά, διότι πρόκειται νὰ ἐπισκεφθεῖ τὸ σπίτι του. Ὁ Ζακχαῖος ὑπακούει καὶ Τὸν ὑποδέχεται μὲ πολλή χαρά. Τὸ «κατάβηθι» παραπέμπει σὲ μία κίνηση κατωφερή, μία κίνηση ταπεινώσεως καὶ συνέλιξης κάποιου πρὸς τὸν ἑαυτό του. Δὲν θά ἦταν ἄτοπο νὰ συνδέαμε τὴν κάθοδο αὐτὴ τοῦ Ζακχαίου μὲ κάποια ἄλλη κάθοδο: τὴν κάθοδο τοῦ τεταπεινωμένου νοῦ στήν καρδιά τοῦ ἀνθρώπου, ὅπου ὡς Χριστὸ συναντᾶει τὴ χάρη τοῦ ἀγίου Βαπτίσματος, καὶ ὅπου ὁ νοῦς παραμένει ἐνωμένος μὲ τὴν καρδιά στὸ ὄνομα τοῦ Χριστοῦ.

Ὅταν ἡ προσοχὴ μακροχρονίσει στήν προσευχή, ὁ ἄνθρωπος ὡς ἄλλος Ζακχαῖος αἰσθάνεται νὰ φιλοξενεῖ τὸν Χριστό, ἀλλὰ καὶ νὰ φιλοξενεῖται μέσα στόν Χριστό. Ταυτόχρονα φιλοξενεῖ μὲ τὴ χάρη τῆς μετανοίας καὶ τῆς πίστεως, ἀποκαθιστώντας τὴ σχέση του μὲ αὐτούς, ὅλους τοὺς ἀνθρώπους καὶ ἰδιαίτερος αὐτούς πού ἠελημένα ἢ ἀθέλητα ἐβλήψε, ἀποτελώντας πρότυπο καὶ γιὰ ἐμᾶς, ἀγαπητοὶ ἀδελφοί.

Ἄρχιμ. Ε. Τ.

26 Ιανουαρίου 2014: ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΕ΄ ΛΟΥΚΑ.
Εενοφῶντος ὀσίου καί τῆς συνοδείας αὐτοῦ (στ΄ αἰ.). Κλήμεντος ὀσίου τοῦ Ἀθηναίου († 1111).
Ἦχος: πλ. β΄ – Ἐωθινόν: Θ΄ – Ἀπόστολος: Α΄ Τιμ. δ΄ 9-15 – Εὐαγγέλιον: Λουκ. ιθ΄ 1-10.
Η ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 2 Φεβρουαρίου, Ἡ Ὑπαπαντῆ τοῦ Κυρίου.
Ἀπόστολος: Ἐβρ. ζ΄ 7-17 – Εὐαγγέλιον: Λκ. β΄ 22-40.

ΧΑΡΙΣΤΕ ΣΤΑ ΠΡΟΣΩΠΑ ΠΟΥ ΑΓΑΠΑΤΕ ΚΑΙ ΣΤΟΝ ΕΑΥΤΟ ΣΑΣ ΒΙΒΛΙΑ ΕΚΔΟΣΕΩΝ ΤΗΣ ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ

ΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ Λ. ΨΑΡΙΑΝΟΥ (†)
ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΣΕΡΒΙΩΝ ΚΑΙ ΚΟΖΑΝΗΣ

Η ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Σέ 52 ὁμιλίες.

Κυκλοφορήθηκε σέ νέα ἐπιμελημένη Ε΄ ἔκδοση τό κλασικό πλέον ἔργο τοῦ μακαριστοῦ Γέροντα Μητροπολίτη τῆς Ἐκκλησίας μας, πού ἀναφέρεται στό πιό μεγάλο, τό πιό σπουδαῖο καί τό πιό ἱερό ἔργο, πού μποροῦν νά κάνουν οἱ ἄνθρωποι, τή θεία Λειτουργία.

* * *

ΧΡΗΣΤΟΥ ΣΠ. ΒΟΥΛΓΑΡΗ, Ὁμοτ. Καθηγ. Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν

ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΑΡΧΕΓΟΝΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ 30-70 μ.Χ.

(Α΄ ἔκδ., σχῆμα 17Χ24 ἑκατ., σελ. 696)

Ὁ ὁμότιμος Καθηγητής τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν κ. Χρῆστος Βούλγαρης, μέ τή μακρά ἐπιστημονική ἐνασχόλησή του μέ διάφορες πτυχές τοῦ θέματος, διαπραγματεύεται τή μελέτη τῆς ζωῆς καί τή δράση τῆς ἀρχεγόνου Ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας, ἔργο ἄκρως δυσχερές καί ἐπίπονο.

ΟΜΙΛΙΑ ΤΗΣ «ΦΩΝΗΣ ΚΥΡΙΟΥ»: Κάθε Σάββατο καί ὥρα 6.00 μ.μ. γίνεται τό κήρυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου», στόν Ἱ. Ναό Ἁγίας Εἰρήνης (ὁδ. Αἰόλου) Ἀθήνα. Προηγείται ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἑσπερινοῦ, στήν ὁποία περιστασιακῶς θά χοροστατεῖ ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος καί θά ὁμιλεῖ.

«ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ», ἑβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καί ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἱαοῖσι 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδότης - Διευθυντής· Ἐπίσκοπος Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διεκπεραίωση, τηλ. 210.7272.388. Ὑπό τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ» σ΄ ὅλο τόν κόσμο μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr